

fra Skuespilkunsten. Der er andre Omraader, hvor jeg synes, Provinserne, navnlig Sylland, have nok saa stor Trang. Vi have før været inde paa at tale om et Universitet i Sylland, et medicinsk Fakultet, et Hospital og forskellige andre Ting der. Men skal man endelig behandle med Skuespillet, har jeg heller ikke noget derimod, kun ønsker jeg ikke, at de skulle drives hen imod det fgl. Teaters Ideal, men de skulle have en noget friere Stilling. Jeg tror overhovedet, det er noget af det værste, man kan gøre ved Skuespillerne, at tvinge dem, sætte Grænser for deres Virksomhed, overhovedet belægge dem med altfor mange Baand. — Jeg vil, medens jeg er ved Teatervæsenet, med det samme sige, at jeg agter at stemme mod det Forslag, som findes under Nr. 72 om fgl. Ansættelse af Skuespillerinden, Oda Nielsen. Jeg agter at stemme derimod, som jeg ogsaa indtil videre agter at stemme imod enhver Ansættelse der. Jeg tror, at det er et fuldstændig forfæstet Princip, vi ere komne ind paa overhovedet at give Skuespillere og Skuespillerinder fast Ansættelse, og jeg agter saa længe, til vi ere komne ind paa en helt ander Ordning af det fgl. Teater, at stemme imod ethvert Forslag, der fremkommer i saa Henseende. Jeg tror, intet har været saa ødelæggende for Kunsten ved det fgl. Teater, som at vi have forvandelt Kunstnere til fgl. Embedsmænd og derved skaffet dem alle fgl. Embedsmænds Skødeshynder, der maaste paa intet Omraade ere saa svækkende som paa Skuespilkunstens Omraade. Jeg tillader mig at opfordre ærede Meningsfæller — jeg tror, at der findes nogle, der dele denne Opfattelse med mig i denne Sag; tidligere i det mindste har denne Opfattelse været ikke saa lidt udbredt i dette Ting — til sammen med mig at stemme derimod; men jeg skal ogsaa bære det med Sindro, om jeg bliver den eneste, der gør det. — Jeg har dernæst nogle enkelte Bemærkninger at gøre til den ærede Ordfører. Der er under Nr. 71 stillet Forslag om en Forhøjelse af de Bidrag, der gives til fattige Elever ved Folkehøjskoler. Ved at omtale det kom den ærede Ordfører ind paa at omtale et Samraad, der havde fundet Sted om Aftov Folkehøjskole. Det glæder mig i høj Grad, at et Samraad om denne Sag har fundet Sted, men det er mig ikke ganske klart, hvorledes den ærede Ordfører egentlig har tænkt sig, det skulde føres ud i Lyset, at man skulde forhøje Statsbidraget til Aftov Højskole fra 5- til 10,000 Kr., selv om det høje Haab kan foresvæve os, at Højskoleloven skulde gaa igennem. Saa vidt jeg kender til denne Lov — og jeg mener at kende ikke saa lidt til den — vil det ikke være muligt,

i det mindste i Aar at give Aftov Højskole et saadant Bidrag, idet det er en nødvendig Betingelse, at det optages paa Finansloven. Jeg veed ikke, om det ligger i, at den ærede Ordfører ventet, at vi saa denne Finanslov at se endnu en Gang. Kunde han foruden de andre høje Haab, han i disse Dage har ladet foresvæve os, give os det Haab, at vi virkelig skulde saa Finansloven at se endnu en Gang, saa vilde jeg sige, at der var Mulighed derfor; men hvis han ikke har tænkt derpaa, er det mig egentlig uforstaaelig, hvorledes den ærede Ordfører har tænkt sig, at det var muligt i Aar at give Aftov Højskole en saadan Understøttelse. Jeg havde, efter de Udtalelser der fremkom ved Finanslovens 2den Behandling fra den ærede Ordførers Side, ventet, at hele den Sag var bleven taget op og havde ført til et lidt fordeligt Resultat end de tarvelige 10,000 Kr. til Forhøjelse af Bidraget til de fattige Elever, og jeg havde blandt andet ogsaa ventet, at dette efter min Mening meget paatrængende Spørgsmaal om Forøgelsen af Bidrag til Aftov Højskole var kommen med til 3dje Behandling. Naar jeg ikke selv har stillet Forslag derom, ligger det lidt i, at jeg ikke selv har været ganske paa det rene med, hvad der overhovedet er gaaet for sig i Finansudvalget. Jeg har derfor ikke troet at kunne komme med et saadant Forslag, hvilket kunde udsætte mig for at komme til at gøre mere Fortræd end Gavn. Jeg kommer derpaa til nogle enkelte af de personlige Understøttelser, som jeg gerne vilde sige et Par Ord om. Det første, jeg gerne vilde tale om, er Vædringsforslag Nr. 77, Understøttelse til krigshistorisk Forfatter, affskediget Kapitain C. Th. Sørensen. Jeg skal ikke nægte, at det var med en vis Forundring — jeg kunde tilføje: en vis Beundring — at jeg hørte paa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds. (Scharling). Forundringen gjaldt navnlig, hvad der overhovedet kan siges i denne Verden, og i dette Ting. Min Beundring gjaldt nærmest den Frimodighed, hvormed det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds udtalte sig. Naar man tænker en lille Smule paa den Stilling, hvorunder saadanne Forfattere, der have hørt Oppositionen til, have virket her i Landet, naar man tænker paa, under hvilke Aar de have virket, og under hvilke Aar de Forfattere have virket, som have haft den Lykke i de 16 Aar, vi have været lykkeligvis med det nuværende Ministerium, at saa paa den rette Side, saa skal jeg ikke nægte, at der skal en ikke ringe Frimodighed til at tale som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds. Man tænke paa, hvorledes For-